

opusdei.org

Att tjäna min familj

”Att upptäcka min kallelse var som en gåva av Gud.” Det är Marisol Pérez ord. Hon är medlem av Opus Dei i Palencia.

2006-10-29

Jag lärde känna Opus Dei när jag var 20 år gammal. Jag tillbringade ferierna i en stad i södra Spanien när en väninna frågade om jag ville följa med till en meditation. Jag hade aldrig varit på en liknande plats, men stämningen som rådde i huset var fin och människorna där var ungdomliga och glada ... Det fanns

ett kapell och en präst talade till oss om vad böneliv betyder och hur viktigt det är att utföra sitt arbete väl, att det kunde vara något som bidrog till vår helgelse. Detta var något som jag fann mycket tilldragande och när jag kom hem till min egen stad igen frågade jag efter närmsta Opus Dei-centrum. Efter sju månader förstod jag att detta var det liv som jag önskade mig.

Vid den tidpunkten var mitt familjeliv lite förvirrat för min mor som på den tiden var en ung kvinna på bara 50 år hade av läkaren fått diagnosen progressiv och allmän artrit. Några månader därefter blev hon rullstolsbunden. Jag kunde ta hand om henne ända till slutet, under sex år, hennes tillstånd förvärrades ständigt och hon blev snart helt förlamad. Jag tog också hand om min far ända till hans död.

Eftersom jag var tvungen att finnas till hands, dag som natt, betydde det att jag inte kunde fortsätta mina universitetsstudier. Då skrev jag in mig vid distansuniversitetet. Sedan fick jag avbryta även dessa studier, för det fanns ingen kurs i engelsk filologi.

När min mor dog arbetade jag i fem år inom förvaltningen hos några Opus Dei-hus. Jag skulle se till att atmosfären där var inbjudande och behaglig, att det skulle råda en familjär stämning. Det var år av mycket hårt arbete men också mycket kreativa år som gav mig mycket.

Sedan gick jag tillbaka till universitetet. Jag avlade examen och började förbereda mig för att undervisa på gymnasienivå. Jag fick en plats i staden där jag bodde, först var det en tillfällig plats som sedan blev fast. Det gjorde att jag kunde ta

hand om min far utan att flytta honom från hans invanda miljö.

Nu förstår jag att det var en gåva Gud gav mig när han lät mig upptäcka min kallelse. Tack vare Verkets anda kunde jag finna mig i min mors sjukdom, se Guds vilja i det dagliga livet och hjälpa till så att andra ser det också. Det att jag vet att jag är Guds barn är roten till min glädje och varför inte till mitt goda lynne som det är så viktigt att ha. Bönen och överlåtelsen i Guds händer, att söka helgelsen i arbetet, vilket det än är, är alltid en källa till glädje och tillfredsställelse.

Jag har sett att livet kan vara oändligt rikt. I *Vägen*, den helige Josemarías bok, finns en punkt som talar om den spända stålfjädern som när den släpps lös kan slungas mycket långt bort. Det var fallet med mig. Jag har tillbringat några år utomlands med ett arbete som andra sedan slutförde.

Sedan, när jag inte längre hade några familjeband som höll mig kvar, gjorde mitt arbete att jag kunde resa och följa med några elever på deras utbytesvistelser (inom Comenius-programmet) eller i volontäraktiviteter i olika länder som till exempel England, Irland, Sverige, Polen, USA eller Italien.

Å andra sidan har det också sina fördelar att alltid ha bott i samma stad, så som är fallet för mig. Det gör att jag känner många människor och att många känner mig, särskilt när mitt yrkesarbete gör att jag kommer i kontakt med elever och deras föräldrar. För en tid sedan ombads jag att vara med i ett samtal i ett radioprogram och jag tackade ja. Nu deltar jag i ett veckoprogram där man diskuterar olika ämnen och jag är ordförande i den spanska föreningen mot cancer som har hjälpt så många personer som

drabbats av den sjukdomen och deras familjer.

Om jag skall säga något om min erfarenhet som medlem av Opus Dei så kan jag säga att som är fallet med alla vägar som man väljer frivilligt och som varar hela livet, så råkar man ut för prövningar, svårigheter och tvivel. Men om man bara litar på Gud så löses mörkret upp och förr eller senare återvänder ljuset.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/att-tjana-min-familj/> (2026-04-05)